

§. 364.

Чехотка лекова,	Бл.
Футис пневмогихъ,	Гр.
Полмонеа,	Ит.
Беремъ ригинъ,	Тур.

Познаніе. Много видове чехотка има, отъ кон-то една та друга чисть на человѣчество то үмира безврѣменно; чехотка-та на лека е най пагубна-та болѣсть на свѣта.

Чехотка-та е една рана въ бѣлы-тѣ дробъ, какъ-то иж спина и старецъ-та Иппократъ, иже Елени-ти и Галенъ фюнди называвшъ, та происходитъ отъ фюнко-то изъвлака гїхъ: тѣло-е, истисканіе и изѣвшаваніе на тѣло-то, иже прости зобжта охтика и беремъ называватъ по просто.

Характеръ. Като са пукне апостема-та (цифрей-тѣ) на лека, и га разлѣе вонесый-тѣ гной въ ребро-то изокражавася авѣи негода-та рана. Та не е дѣло осѣтіи една изображаема чехотка лекова, кој-то ако не са ищѣли привожда человѣка въ гробы-тѣ.

Причини. Таа рана происходитъ отъ перипнеомоніј-тѣ, цыренъ, и кръвоплютіе. Страдатель-та има на вѣбменн трепкъ и стыденикъ, и кашлица сухъ, или влажикъ изъ храчки вѣбы и вонесы, иозѣ-ти мѣсъ и ржѣ-ти мѣсъ горѣтъ. Казва Иппократъ, какъ “Ако храчка-та на чехотны-ты, като са тѣри на запалени вѣбралъ, ща боли тѣжко, и ако косинъ-ти на гладкѣ-та мѣсъ поджатъ, и ща имъ дойде и дѣарезъ, скоро үмирѣтъ.”, Афор. 130. Есенъ-та за чехотны-ты е лоша; тѣ не трѣба, казва, да взиматъ учишиеніе., Афор. 130., Това сказче не е толкова истиницъ.

Исцѣленіе. На тѣхъ ранѣ ползѣвѣтъ вѣма малко лѣкарства; при всѣ това трѣба страдатель-та да сѣчи на млады-ты почты жены малѣко то (*), или малѣко то на магарницѣ-та по три члена на денѧ, трѣка да пїе и чинолатъ, да јаде орекъ сваренъ, и макароны, да не смѣшава съсѣмъ ума си, да

(*) Касавонъ ищѣли единицъ благороденъ, кој-то страдаеше отъ чехотки, като тѣреше страдателя да си междѣ дѣлъ млады и тѣсты жены, отъ кон-то сѹчаše малѣко то имъ, безъ обаче да са схожда изъ нихъ. Подобно и Форестъ ищѣли единого чехотнаго, като го тѣрлеше да спава изъ единъ младж и силикъ подойници.